

[Rager.]

Talerstolen; det voksede, medens han var heroppe, og han talte sig stor og haard. Han begyndte med at sige, at da han hørte det, vidste han ikke, om han skulde le eller græde; han gav nu til Kende, at han lo. Derefter siger han, at min Udtalelse var underlig, for jeg havde sagt, at Industrien „gennem Valutacentralen havde taget en stor Byrde paa sig for at gavne Landbruget“. Se, dér er der allerede to Forvrængninger eller Hørefejl. For det første bliver Byrden „stor“, og dernæst var den taget paa „for at gavne Landbruget“. Jeg har ikke talt om en „stor“ Byrde; jeg har ikke talt om, at det var „for at gavne Landbruget“. Det fremgaar tydeligt af min Tale tidligere, at jeg sagde, at dette var i det danske Samfunds Interesse. Men det ærede Medlem fortsætter: „det var alt sammen lavet til Gavn for Landbruget, og andre havde taget den Byrde paa sig“. Nu bliver Byrden, ud over at være stor, til „den Byrde“; det vokser. Og derefter opfordrer saa det ærede Medlem Hr. Clausager Landbrugsministeren til at rejse ud i Landet og reklamere for Det radikale Venstre paa en særlig Maade, nemlig ved at henvise til mig: jeg har sagt, eller rettere, Landbrugsministeren skal fortælle, at jeg har sagt — men jeg tror nu, Landbrugsministeren er for sanddru til at gøre det —, Landbrugsministeren skulde fortælle, at jeg har sagt, „at Landbrugerne og Husmændene skal være klar over, at Industrien har taget en stor Byrde paa sig til Gunst for Landbruget.“ Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har hørt det; jeg ved ikke, om det ærede Medlem nu har læst det. Og naar vi gaar videre, ja, saa vil det ærede Medlem „sætte en Streg under“, at et radikalt Medlem af den danske Rigsdag har sagt til Landmændene: „saa sagte, saa sagte, lille Venner, for I har faaet en stor Fordel, og den Byrde, som derved fremkommer, hjælper Industrien til at bære.“ Ja, dér ser man, hvordan det kan vokse; det er ikke ad Tankens Vej, den Slags vokser, det er ad Inspirationens Vej, men det er en lidt falsk Inspiration.

Jeg har gerne villet trække dette lille Eksempel frem, og jeg har gjort mig den Umage at gennemgaa det i Enkeltheder og analysere det nøje, ikke paa nogen Maade for at diskutere Problemets Realitet med det ærede Medlem Hr. Clausager — og jeg kan beklage, at det er dette paa saa mange Maader ellers saa sympatiske Medlem, der har gjort dette lille Fejltrin —, men fordi der undertiden, synes jeg, særlig fra de Bænke

derovre, kommer Fejltrin i samme Retning. Det er dog bl. a. en given Ting, og det fremgaar fuldkommen af Grundtonen i hele min Tale, at naar jeg taler om, at Industrien har taget en Byrde, og eksempelvis nævner Kulkøbene, ja, saa er det jo lige saa vel enhver Arbejder herhjemme og enhver anden, der bruger Kul, der har maattet betale dem, men den almindelige Industri, der arbejder for Hjemmemarkedet, har jeg saamænd ingen Medlidenhed med, den har nok formaaet at vælte Byrden videre. (*Krag: Hør*). Ja vel, nu begynder det ærede Medlem Hr. Krag, men hør nu efter, ærede Medlem, for jeg troede ikke, at det ærede Medlem vilde være — naa, jeg skal ikke sige mere, for jeg havde jo troet, at det Foredrag, jeg holdt, ikke var for Skolebørn. Det var dog ganske givet, og det fremgik af hele mit Foredrag, at vi talte om Eksporterhvervene, om Landbruget som Eksporterhverv og Industrien som Eksporterhverv, og jeg tror ikke, at vor Eksportindustri har kunnet vælte de stigende Udgifter ved Kulkøb over paa de Lande, hvortil den solgte. Nu nikker det ærede Medlem ikke mere; det ærede Medlem skulde have ventet, til jeg var færdig, saa var Hørraabet ikke kommet, for det havde ingen Steder hjemme.

Hartel: Jeg maa gøre den højtærede Handelsminister den Indrømmelse, at hans Udtalelser og replicerende Bemærkninger paa ingen Maade var udæskende, om end de var afvisende. Det virkede derimod lidt pudsigt, at den højtærede Handelsminister sagde, at han ikke kendte noget til nogen ny Diskontoforhøjelse og nærmest betragtede det som utidigt, at vi andre havde antydnet, at en saadan kunde være paa Tale. Det gik nemlig nøjagtig saaledes forrige Gang; den højtærede Handelsminister kendte heller ikke noget til den forrige Diskontoforhøjelse, og derfor er der jo intet Argument i dette, at den højtærede Handelsminister ikke kender til, at der kan komme en ny Diskontoforhøjelse. Den kan meget godt komme alligevel.

Det ærede Medlem Hr. Hauge sagde, at vi burde bøje os for Resultatet af Valget, naar vi stod over for denne Sag. Ja, hvis den højtærede Regering i Almindelighed selv respekterede Resultatet af Valget, kunde jeg indse det rimelige i at stille et saadant Krav, om end jeg ikke kan se nogen Pligt for Oppositionspartierne til at følge det, men Regeringspartierne gik jo selv til Valg bl. a. paa Rentespørgsmaalet og fik en meget stor Tilslutning i Folket til dette Kravs Gennemførelse. Nu, efter Valget,